

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: گرهارد فلدبائور
فرستنده: عثمان حیدری
۱۵ سپتمبر ۲۰۱۸

"مرد شرافتمند و پرافتخاری" که برای کودکان ویتنام مرگ به ارمغان آورد!

در ۲۶ اکتوبر ۱۹۶۷، جان مککین پس از سقوط، از یک دریاچه در هانوی نجات یافت

رسانه‌های باب روز، شنبه گذشته در فونیکس، آریزونا به مناسبت مرگ سناتور "جان مککین" او را به عنوان "فردی شرافتمند و پرافتخار"، "قهرمان" و "مردی شجاع" بزرگ داشتند. ولی من در هانوی با تصویر دیگری از او آشنا شدم. من از سال ۱۹۶۷ تا ۱۹۷۰ برای آژانس خبری المان دمکراتیک ADN در مورد حملات وحشیانه هوایی که ایالات متحده آمریکا از فیروزی سال ۱۹۶۵ علیه جمهوری دمکراتیک ویتنام صورت می‌داد، گزارش می‌کردم. این "فرد قهرمان" یک جنایتکار جنگی بود که با "شهامت" بمب‌های خود را بر سر مردم غیرنظامی و به ویژه زنان و کودکان خالی می‌کرد.

در اواخر اکتوبر ۱۹۶۷ رادیو و آژانس خبری ویتنام VNA و همین‌طور روزنامه‌های کشور در مورد ۱۵ پیلوت امریکائی با اعلام نام و چاپ تصویر آنان گزارش کردند، که پس از سرنگونی هواپیماهایشان در چند روز گذشته دستگیر شده بودند. در بین آنان نام "جان سیدنی مککین" نیز دیده می‌شد. او از ابواب جمعی ناو هواپیمابر "اوریسکانی" بود که روز ۲۶ اکتوبر با هواپیمای "اسکای هاوک" A-4E بر فراز هانوی از آسمان به زمین کشیده

شده بود. او افسری با سنت خانوادگی بود. پدر بزرگش در جنگ جهانی دوم فرمانده ناو هواپیمابر در اقیانوس آرام بود و پدرش نیروی دریایی آمریکا را در اروپا فرماندهی می‌کرد.

مک‌کین که در آن زمان ۳۱ ساله بود تا قبل از سقوط در ۲۳ حمله هوایی به شمال ویتنام شرکت داشت و از این طریق در حمله غیرقانونی هوایی به خلق ویتنام سهیم بود. او از دستور فرمانده خود جنرال "کورتیس لمی"، رئیس فرماندهی ستراتیژیک هوایی که می‌خواست ویتنام را "به دوران عصر حجر بازگرداند" پیروی می‌کرد.

من هنوز یادداشت‌های خود را در هانوی در اختیار دارم که روز ۱۴ اکتوبر ۱۹۶۷ در مورد یک حمله هولناک به مرکز شهر هانوی ذکر کرده بودم: "در خیابان "هو" ۷۶ نفر به قتل رسیدند و ۱۵۱ یک نفر زخمی شدند. ما شاهد یک منطقه مسکونی کاملاً ویران شده بودیم. لباس‌های خونین، در زیر آوار، چرخ‌های یک کالسکه بچه هویدا بود و در کنار آن کتاب‌های تکه تکه شده دبستانی." در مورد این چنین جنایاتی که مک‌کین نیز مرتکب شده بود در مرثیه او کلامی گفته نشد.

خلاف ادعاهای واشنگتن که نیروی هوایی آمریکا تقریباً با هیچ خسارت سنگینی روبه‌رو نشد، مک‌کین در آن زمان در مقابل ارگان مرکزی حزب کمونیست ویتنام Nhan Dan اذعان کرد که آتش توپخانه ضد هوایی هانوی به ویژه "بسیار متراکم و دقیق بود." مک‌کین گفت نیروی هوایی آمریکا قریب ۱۰ درصد و بیش‌تر جنگنده‌های خود را از دست می‌دهد. هانوی در آن زمان اعلام کرده بود تا آن لحظه حدود ۲۱۹۴ جنگنده آمریکایی سرنگون شده است.

اظهارات مک‌کین مانند یک عذرخواهی بود که چرا نتوانسته فرار کند و مورد اصابت قرار گرفته و این امر مطالبی را که پیلوتان دیگر نیز گفته بودند، مورد تأیید قرار می‌داد. مثلاً "رابین اولدر" به واشنگتن هشدار داده بود که نباید دفاع هوایی که اتحاد جماهیر شوروی برای ویتنام شمالی تأسیس کرده است را دست‌کم گرفت. دفاع هوایی "به کمک خمپاره‌اندازها، جنگنده‌های میگ و راکت‌های زمین به هوا به شدت تقویت شده است." و این‌ها بسیار "ترسناک" است. همین‌طور "رابینسون رایسنر" که روز ۱۶ سپتمبر ۱۹۶۵ با جنگنده‌اش سقوط کرده بود، اظهار داشت که طی یک حمله به وسیله اسکادران او از ۱۸ "تاندرچیف" ۵ جنگنده مورد اصابت قرار گرفته و سرنگون شدند.

مک‌کین پس از سقوط به دریاچه "تروک باخ" در هانوی افتاد و دست‌ها و پاهایش شکست و اگر به دستور ستوان "مای وان اون" از آب بیرون کشیده نشده بود، حتماً در آب خفه شده بود. در کرانه دریاچه، ستوان ارتش خلقی ویتنام شمالی از مضروب کردن افسر آمریکایی از سوی مردم خشمگین هانوی جلوگیری کرد. یک پرستار زن کمک‌های اولیه را انجام داد و کمی بعد مک‌کین بازداشت شد.

در چارچوب مذاکرات صلحی که از سال ۱۹۶۸ در پاریس آغاز شد، هانوی خلبانان اسیر آمریکایی را آزاد کرد. در سال ۱۹۷۳ مک‌کین توانست به میهن خود بازگردد. از سال ۱۹۸۵ مک‌کین که اکنون نماینده جمهوری‌خواه در کنگره شده بود چندین بار به هانوی سفر کرد بدون این‌که خبری از فردی که جانش را نجات داده بود، بگیرد. تازه در سال ۱۹۹۶ که به مقام سناتوری رسیده بود با "وان اون" ملاقات کرد و به او مدال "یادگاری" کنگره اهداء نمود.

در سال‌های ۲۰۰۰ و ۲۰۰۸ مک‌کین نامزد جمهوری‌خواه ریاست جمهوری ایالات متحده شد. اقدام بشردوستانه یک افسر ویتنامی برای نجات جان او در متن سخنرانی‌های انتخاباتی او نمی‌گنجد، حتی به عکس، او اعلام کرد که ویتنامی‌ها او را مورد شکنجه قرار داده اند.

مک‌کین از شکست ایالات متحده آمریکا در جنگ ویتنام، که در ضمن شکست شخصی او نیز بود، مانند دیگر مقامات رسمی در واشنگتن چیزی نیاموخت و پندی نگرفت. این "مرد با شرف و پرافتخار" تا آخر یک فرد جنگ‌افروز باقی ماند.

منبع: Junge Welt

۲۹ اگست ۲۰۱۸